

IKAROS

organ oficjalny

Związku Stowarzyszeń Filatelistycznych w Polsce

Miesięcznik Filatelistyczny — Revue Philatélique Mensuelle
Philatelic Monthly — Monatliche Briefmarken-Zeitung.

Komitet Redakcyjny: Jan Dudziński, Wiktor Hermanowski, Antoni Łaszkie-
wicz, Stanisław Mikstein, Marian Niklewski, Włodzi-
mierz Rachmanow, Stanisław Rembieliński, Józef
Tislowitz.

Adres Komitetu Redakcyjnego: Warszawa 1, Wilcza 9-14.

Adres Administracji: Białystok, Pierackiego 127.

Nowe polskie znaczki pocztowe.

Z okazji 25-lecia wymarszu Legionów Polskich do walk o Niepodległość mają ukazać się znaczki przypuszczalnie w 2-ch wartościach (25 gr i 55 gr) na podstawie projektu W. Boratyńskiego, opracowanego w wyniku zamkniętego konkursu. Znaczek wykonany będzie w wymiarze 31,25 × 51,0 mm, (t. j. 50 sztuk w arkuszu), w nakładzie nieoznaczonym z góry. Przedstawia on z lewej strony postacie wyruszających w dn. 6.VIII 1914 r. żołnierzy I Kadrowej, z prawej zaś strony — wylaniające się szeregi armii niepodległej Polski, defilujące przed posagową postacią Józefa Piłsudskiego. Znaczki te będą przeznaczone do normalnego obiegu pocztowego.

Ukaże się również seria kartek pocztowych wart. 15 gr, ilustrowanych scenami z życia i walk Legionów Polskich.

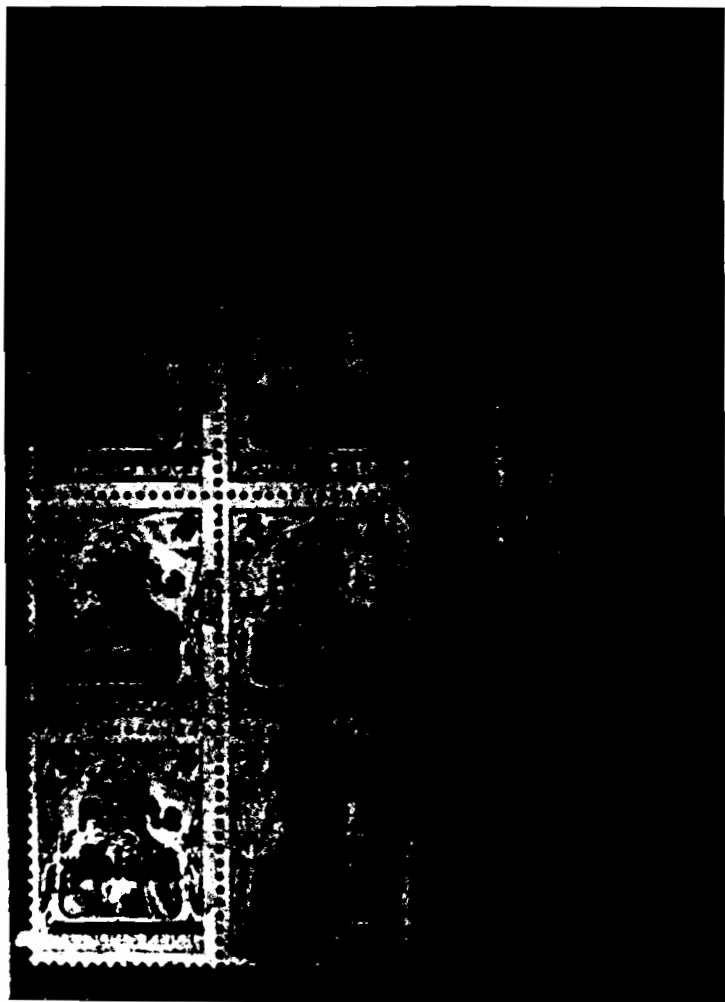
Znaczki z okazji III Zjazdu Polaków z Zagranicy ukażą się już w połowie czerwca b. r. Wykonane będą również według projektu W. Boratyńskiego. Projekt ten uzyskał nagrodę na konkursie, ogłoszonym przez Światowy Związek Polaków z zagranicy. Znaczek przedstawia przysięgę na wierność na tle sztandaru polskiego. Ukażą się w nieograniczonym z góry nakładzie, prawdopodobnie w 2-ch wartościach (15 i 30 gr), w tym samym wymiarze co i znaczek legionowy. Okres sprzedaży — ograniczony.

Sprzedaż powyższych znaczków odbywać się będzie we wszystkich urzędach pocztowych w całym kraju.

Włodzimierz Rachmanow.

Znaczki 5/7½ fen. I Poznańskiego wydania z podwójnym nadrukiem.

Na początku r. b. otrzymałem od pewnego zbieracza z Holandii znaczek 5/7½ fen. I poznańskiego wydania z podwójnym nadrukiem dla przeprowadzenia badania autentyczności nadruków. Przy pomocy całego arkusza tej wartości, znajdującego się w zbiorach Muzeum P. i T., udało mi się stwierdzić autentyczność jednego z nadruków, jak również ustalić na podstawie zawartych w nim usterek miejsce położenia tego nadruku w arkuszu. Natomiast

co do drugiego nadruku mogłem tylko stwierdzić z całą stanowczością, że nie jest on identyczny z pierwszym nadrukiem i że pochodzi z innego miejsca w arkuszu, lecz z jakiego — nie można było z pewnością ustalić, wobec braku cech charakterystycznych oraz częściowego pokrycia jednego nadruku przez drugi.

Obecnie otrzymałem z innego źródła reprodukowany ośmioblok, w którym cztery znaczki znajdujące się z lewej strony posiadają nadruki podwójne, natomiast cztery znaczki ze strony prawej są normalne. Powyższy blok dał mi możliwość określenia dokładnego położenia wszystkich 8 znaczków w arkuszu, jak również przekonania się, że podczas powtórnego nadrukowania arkusz znaczków został przesunięty o jeden pionowy rząd na prawo, wobec czego ostatni t.j. 10 pionowy rząd powtórných nadruków wypadł na 9 pionowym rzędzie pierwszych nadruków, czyli że powyższy arkusz zawierał 90 sztuk znaczków z nadrukiem podwójnym i 10 sztuk z nadrukiem pojedynczym. Prawdopodobnie pierwszy rząd drugiego nadruku wypadł na lewym marginesie arkusza, o ile naturalnie arkusz ten taki margines posiadał.

50	
49	
60	60
59	
70	70
69	
80	80
79	
90	90
89	

Na załączonym schemacie podane są nadruki na znaczkach reprodukowanego bloku oraz jednej luźnej sztuki, przy czym przy nadrukach podwójnych dolna liczba wskazuje zasadniczy pierwszy nadruk, natomiast górna powtórny (podwójny) nadruk.

Jak doniósł mi poprzedni właściciel tego bloku, posiadał on ostatnie dwa pionowe paski tego arkusza, t.j. razem 20 sztuk znaczków, z których połowa zawierała nadruki podwójne, lecz przeważnie rozdzielił całość na parki, a nawet pojedyncze sztuki, wobec czego opisany przez mnie ośmioblok stanowi prawdopodobnie swego rodzaju unikat. Blok ten obecnie zdobi jeden z większych zbiorów znaczków pocztowych w Polsce.

Ludwik Steinbach.

Galicyskie pieczęcie i pieczętki pocztowe oraz odręczne adnotacje na listach z okresu 1772—1817 r.

(Ciąg dalszy z Nr. 83, str. 149).

Zasadniczo można wszystkie listy z tego okresu traktować jako faktycznie przewiezione pocztą, gdyż kontrola przemytu listów była bardzo ostra i gdy ktoś wysyłał list wyjątkowo swoim własnym umyślnym posłańcem, to musiał taki list być okazany w najbliższym urzędzie pocztowym, a po opłaceniu należności portowej zaciągał go pocztmistrz do specjalnej konsygnacji na wzór innych listów przewożonych przez pocztylionów i wydawał zezwolenie (Attestat), po czym dopiero mógł taki list zabrać ze sobą własny umyślny posłaniec. Ten sposób przewożenia listów nie był jednak praktyczny i nie zawsze się opłacał, gdyż po ustanowieniu sieci szlaków pocztowych w Galicji wysyłka listu pocztą zwykłą lub sztafetą była pewniejsza i szybsza, a poza tym korzystała z uprzywilejowanego przewozu po drogach pocztowych. Brak zatem na liście z tego okresu pieczętki pocztowej lub odręcznej adnotacji „skąd”, nie stanowi jeszcze bez-

względny dowodu, że list taki nie został przewieziony pocztą ordynaryjną, sztafetą, lub równoważną pocztą własną przez umyślnego posłańca. Posiadam listy oznaczone jako przewiezione sztafetą, które są bez pieczęci tuszowej nadawczej i nie posiadają adnotacji odręcznej „skąd”, a mają jedynie na odwrotnej stronie koperty pieczęć odbiorczą ze Lwowa, wzgl. nawet i tej nie, jeżeli były adresowane do innych miejscowości.

* * *

Pieczętki tuszowe na listach z tego okresu, są — jak z powyżej podanych przyczyn wynika — bardzo rzadkie i spotyka się je tylko wyjątkowo. W niniejszej pracy mogę podać i opisać tylko 16 różnych pieczęci nadawczych i jedną odbiorczą, wszystkie z XVIII wieku, w tym 13 znajdujących się w moich własnych zbiorach, z których tylko jedna i cztery dalsze mnie nieznane zostały już przez innych opisane. Sporządzenie kiedykolwiek kompletnej listy wszystkich pocztowych pieczęci tuszowych lub pieczęci lakowych, jakich wówczas w Galicji używano, jest zupełnie nieprawdopodobne, natomiast są wielkie możliwości uzupełnienia tej listy przez dalsze badania szczególnie w archiwach parafialnych, miejskich oraz rodzinnych.

Barwa pocztowych pieczęci tuszowych jest zawsze czarna, tylko w Zamościu używano, jak poprzednio za polskich czasów, barwy czerwonej lub wyjątkowo żółto-brunatnej, powstałej możliwie wskutek utlenienia farby jeszcze przed jej użyciem.

Oprócz notatki „skąd” w formie pieczęci tuszowej lub odręcznej adnotacji, znajduje się na listach na stronie adresowej adnotacja pocztmistrza o wadze i obciążeniu listu portem przy odbieraniu, co uskuteczniało również atramentem lub ołówkiem czerwono-brązowym. Wagę listu podawano zwykle tylko na listach cięższych, możliwie jako uzasadnienie powodu żądania wyższego porta przy odbiorze. Na listach zwykłych nie spotyka się numeru bieżącego konsygnacji czyli karty listowej jak to czyniono w Polsce, z jedynym wyjątkiem listów nadawanych w zbiornicy listów w Sanoku, z której to miejscowości wszystkie przeze mnie posiadane listy z lat 1784 do czerwca 1786 r. posiadają numer konsygnacji, a dopiero od tego czasu więcej go nie wykazują. Ciekawe to zjawisko stało się w związku z wyznaczeniem z urzędu nowego zbieracza listów. *(W Sanoku sprawował od r. 1773 funkcję zbieracza listów niejaki Stachakiewicz, który po kilku latach zwrócił się do rządu austriackiego o wynagrodzenie go z tego tytułu. Okazało się wówczas, że Stachakiewicza nikt do tego celu nie wyznaczał i był to niewątpliwie jakiś dawny polski ekspedytor poczty, który bez wiedzy władz austriackich pozostał samorzutnie na tym stanowisku. Wobec tego Stachakiewicz nie otrzymywał przez cały czas żadnych*

austriackich instrukcyj manipulacyjnych, znając jednak dawną polską instrukcję umieszczał na każdym wysyłanym liście numer karty listowej. Gdy przeniesiono urząd cyrkularny z Lista do Sanoka z dniem 14 czerwca 1786 r., przybyła stamtąd również i zbiornica listów, a wraz z nią tamtejszy zbieracz listów Karol Wolf, który jako obeznany z austriacką manipulacją pocztową, nie wpisywał już numerów karty listowej na listach nadawanych ze Sanoku). Przy nadejściu listu wyciskał pocztmistrz na odwrotnej stronie koperty pieczęć tuszową podającą tylko datę nadejścia bez nazwy stacji pocztowej. Pieczętki z nazwą stacji pocztowej oznaczają zatem zawsze stację pocztową nadawczą.

Ogólne zaprowadzenie pieczęci tuszowych we wszystkich urzędach pocztowych w Austrii, a zatem i w Galicji, zarówno stacjach pocztowych jak i zbiornicach listów, nastąpiło dopiero dekr. kamery nadw. z 18 listopada 1817 r., od którego to czasu powinno się je spotykać obowiązkowo na wszystkich listach prywatnych i służbowych¹⁾. Data ta jest bezwzględnie przełomową, gdyż przez to można podzielić studium austriackich pocztowych pieczęci tuszowych śmiało na dwie zupełnie odrębne grupy. Pierwszą grupę stanowią pieczętki używane od najdawniejszych czasów aż do listopada 1817 r., które aczkolwiek przez przełożone władze nakazane, nie były ogólnie używane i stanowiły niejako objaw tolerowanej dobrej woli pocztmistrzów. Drugą grupę stanowią pieczętki sporządzone po listopadzie 1817 r. już ogólnie przez wszystkie urzędy pocztowe i które stały pod kontrolą przełożonych tak pod względem ich posiadania jak i odnośnie właściwego ich użycia, a jedynym tolerowanym stanem był jeszcze tylko fakt, że pocztmistrze nie zawsze zamawiali je centralnie w jednym miejscu, lecz dawali je wykonywać również i prywatnie, przez co powstawało jeszcze ciągle przez dziesiątki lat tyle różnorodności w ich wyglądzie. Własne pomysły galicyjskich pocztmistrzów, przy takim sposobie zamawiania pieczęci, odbiły się jednak korzystnie na ich wyglądzie, gdyż niejedne były nie tylko wyjątkowo ładne, lecz tworzyły od samego początku specjalny charakterystyczny typ, nie rzadko naśladowany w innych krajach.

Z okresu lat 1772—1817 znamy dotychczas, jak powyżej podałem, tylko 16 różnych nadawczych pieczęci tuszowych ze stacji pocztowych: **Bochnia** (1), **Jarosław** (2), **Kazimierz** (1), **Lwów** (7), **Podgórze** (1), **Rzeszów** (2), **Tarnów** (1) i **Zamość** (1), oraz jedną pieczęć nadejścia ze Lwowa. Ponieważ zaś pieczęci tuszowych używały przypuszczalnie oprócz WUP we Lwowie, tylko niektóre urzędy pocztowe rozdzielcze i leżące na granicy, istnieje zatem tylko ograniczona możliwość ich odnalezienia, i to z następujących stacji pocztowych:

1) Norm 64. 918 ex 1817.

Galicja Wschodnia i Bukowina (której urzędy pocztowe podlegały wówczas WUP we Lwowie):

Brody	— przez cały okres,
Czerniowce	— od r. 1788 począwszy,
Dukla	— przez cały okres,
Husiatyn	— przez cały okres,
Jarosław	— przez cały okres,
Kazimierz	— od początku do r. 1776, jednak używano tę pieczęć w Podgórzu jeszcze do sierpnia 1784 r.
Lwów	— przez cały okres,
Mikulińce	— od r. 1776 do r. 1810, następnie od r. 1816 począwszy,
Podgórze	— od r. 1776 do r. 1796, następnie od r. 1816 począwszy,
Przemyśl	— od r. 1798 począwszy,
Rzeszów	— przez cały okres,
Sambor	— przez cały okres,
Śniatyn	— przez cały okres,
Tarnów	— od r. 1789 począwszy,
Trembowla	— od początku do r. 1776,
Zaleszczyki	— od początku do r. 1810, następnie od r. 1815 począwszy,
Zamość	— od początku do r. 1809.

Galicja zachodnia:

Drzewica	— od r. 1797 do r. 1809,
Dubienka	— od r. 1795 do r. 1797,
Gruszczyn	— od r. 1795 do r. 1800, potem możliwie w Mniszowie,
Kozienice	— od r. 1796 do r. 1809,
Kraków	— od r. 1796 do r. 1809,
Krasnystaw	— od r. 1795 do r. 1809,
Krzemień	— od r. 1795 do r. 1797,
Lublin	— od r. 1795 do r. 1809,
Międzyrzecze	— od r. 1798 do r. 1809,
Mniszów	— od r. 1800 do r. 1809,
Okuniew	— od r. 1796 do r. 1809,
Ólkusz	— od r. 1797 do r. 1809,
Opatów	— od r. 1795 do r. 1809,
Stanisławów	— od r. 1796 do r. 1809,
Terespol	— od r. 1796 do r. 1797, potem możliwie w Zalesiu,
Zalesie	— od r. 1797 do r. 1809.

Przy końcowych datach powyższego zestawienia wychodziłem z tego założenia, że urzędy pocztowe używały już posiadane pieczęćki tuszowe nawet i w późniejszym okresie, gdy niektóre z nich

przestały być urzędami pocztowymi rozdzielczymi lub granicznymi. Pieczęćki ze stacyj pocztowych Galicji wschodniej: Brody, Czerniowce, Dukla, Husiatyn, Mikulińce, Przemyśl, Sambor, Śniatyn, Trembowla i Zaleszczyki, oraz wszystkie z Galicji zachodniej, czekają zatem jeszcze na swych wykrywców. Możliwie jednak, że tylko stacje pocztowe Galicji wschodniej: Brody, Czerniowce i Husiatyn, zaś Galicji zachodniej oprócz Krakowa i Lublina, tylko stacje Drzewica, Gruszczyn lub Mniszów, Okuniew i Terespol lub Zalesie posiadały pieczęćki ze względu na ich graniczne położenie, podczas gdy wszystkie inne posługiwały się tylko odręcznymi adnotacjami. Również nie jest wykluczone, że i stacje pocztowe, z których pieczęćki już znamy, posiadały i dalsze innych typów lub wymiarów.

Przy studium wymiarów pieczęćek podanych przeze mnie lub innych w podobnych pracach, nie należy zapominać, że zależnie od natężenia nacisku pieczęćki (stempla) lub płynności farby wzgl. tłuszczu wieprzowego, którym ją rozrabiano, mogły powstać różnice od pół do dwóch milimetrów we wszystkich kierunkach i tylko dokładne naoczne porównanie obu pieczęćek, przez nałożenie ich na siebie i przy ostrym prześwietleniu spod spodu, ewent. fotograficznych powiększeń, może wykazać czy mamy do czynienia z dwiema różnymi pieczęćkami, czy też tylko z jedną, lecz różnie wyciśniętymi odbitkami. Na ogół pieczęćki z tego okresu nie są bardzo starannie wyciskane, a szorstki papier używany do kopert powodował również niedokładności w odciskach.

† Poniżej podaję wykaz, posiadanych przeze mnie lub opisanych przez innych listów z tego okresu, z podziałem na takie z pieczęćkami tuszowymi miejsca nadania, oraz z odręczną adnotacją „skąd”, celem udokumentowania, że oba sposoby były na niektórych stacjach pocztowych używane równocześnie.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Wystawa Filatelistyczna w Gdyni

Od Gdynńskiego Tow. Filatelistów otrzymaliśmy poniższy komunikat z prośbą o opublikowanie:

„Staraniem Gdynńskiego Towarzystwa Filatelistów w dniu 28 maja b. r. o godz. 10-ej zostanie otwarta w Gdyni przy ul. 10 Lutego w gmachu Publicznej Szkoły Powszechnej Nr 1 dwudniowa wystawa filatelistyczna pod nazwą:

I WYSTAWA ZBIORÓW GDYŃSKIEGO TOW. FILATELISTÓW.

Jak to wynika z nazwy wystawy, będzie ona obejmowała zbiory filatelistyczne członków Towarzystwa, innymi słowy będzie posiadała charakter wewnętrzny.

W gmachu Wystawy na czas jej trwania zostanie uruchomiona Agencja Poczta Gdynia 1, której zakres działalności będzie obejmował:

1. Sprzedaż wszystkich będących w obiegu znaczków polskich.
2. Przyjmowanie od zwiedzających Wystawę korespondencji zwykłej, poleconej, expressowej i lotniczej.

Agencja pocztowa Wystawy do kasowania znaczków będzie używała okolicznościowego datownika, ilustrującego fragment portu gdyńskiego.

Komitet Organizacyjny Wystawy z okazji jej otwarcia oraz z uwagi na ułatwienie zwiedzającym wysyłania korespondencji z terenu Wystawy, wydaje karty z 5-cio ma widokami Gdyni, w cenie 20 gr za kartę lub 1.— zł za komplet.

Filatelisci zamieszkali poza Gdynią, a pragnący uzupełnić zbiory okolicznościowym datownikiem Wystawy, mogą zgłosić swoje życzenia do dnia 26 maja b. r. pod adresem prezesa Gdyńskiego Tow. Filatelistów, p. Aleksandra Trojanowskiego, Gdynia, ul. Śląska 33 m. 103. Również na ręce prezesa należy do podanego terminu nadesłać w gotówce lub obiegowych znaczkach pocztowych (znaczkami zaleca się przysyłać w listach poleconych) należność za zamówienia t. j. karty wystawowe i franko tych kart.

Filatelisci mogą również nadsyłać pod wskazanym adresem karty lub listy już ofrankowane celem wysłania ich za pośrednictwem Agencji Pocztovej Wystawy.

Wszystkie nadesłane listy i karty, jak również zakupione karty wystawowe, będą wysłane adresatom w dniu otwarcia Wystawy o godz. 10 rano.

Poza oficjalnym wydawnictwem kart okolicznościowych — wydane będą również pamiątkowe bloczki kartonowe Wystawy o nakładzie 1000 egzemplarzy w cenie 50 groszy za sztukę.

Każdy z bloczków będzie zawierał jeden 25-groszowy znaczek z bloku XX-lecia Niepodległości, skasowany datownikiem okolicznościowym Wystawy. Zatem komplet bloczków będzie obejmował 4 sztuki w cenie zł 2.— Bloczki będą sprzedawane na terenie Wystawy po jednym komplecie na każdy normalny bilet wejścia, którego ceną wynosi zł 1.—. Innymi słowy cena jednego kompletu bloczków wraz z biletem wstępu na Wystawę wyniesie zł 3.—.

Filatelisci i firmy filatelistyczne z poza Gdyni, mający zamiar, zaopatrzyć się w okolicznościowe bloczki Wystawy, winni do dnia 27 bm. przesłać odpowiednie zamówienia — maximum na dwa komplety, pod adresem G. T. F. — Gdynia, Śląska 33 m. 103. Również pod tym adresem do wskazanego terminu należy przekazać należność za zamówione bloczki i porto listu poleconego gr 80 na ich przesłanie.

Maksymalny przydział bloczków dla firm filatelistycznych, które nadesłały swoje ogłoszenia do katalogu Wystawy, będzie następujący:

za ogłoszenie wielkości 1/4 str. 10 kompl. à zł 3.—

1/8 „ 5 „ à „ 3.—

Do kwoty każdego zamówienia należy dołączyć gr 80 na franco listu poleconego.

Komitet Organizacyjny Wystawy zastrzega sobie przydział i wysyłkę bloczków do maksymalnej ilości ogólnych zamówień, nie przekraczających 100 kompletów, t. j. 400 sztuk”.

NOWOŚCI FILATELISTYCZNE

Polska. Wycofany z obiegu na początku roku bież. znaczek 15-groszowy z serii Niepodległościowej znów znalazł się w sprzedaży w kioskach pocztowych.

Albania. Po zajęciu Albanii przez wojska włoskie około 20 tysięcy obiegowych znaczków albańskich otrzymało nadruk: „12—4—39”. Nadto na znaczkach wyd. 1930 r. — zwykłych i lotniczych — umieszczono następujący nadruk: „Mbledhja Kushtetuese 12—IV—1939 / XVII” — co oznacza: „Zgromadzenie narodowe”, które, jak wiadomo, pod naciskiem bagnetów włoskich zaofiarowało koronę albańską królowi Włoch.

Algier. Wydano znaczek dobroczynny za 90 c. + 60 c. z serii „Pionierów Sahary”. Znaczek ten zawiera podobizny trzech znakomitych kolo-

nizatorów francuskich: René Caillié (1799 — 1838), kardynała Lavigerie (1825 — 1892) i Duveyriera (1840 — 1892).

Argentyna. Z okazji XI kongresu Międzynarodowej Unii Pocztowej, jaki odbył się w Buenos-Aires, ukazało się 8 wartości znaczków pamiątkowych o różnych rysunkach: 5, 15, 20, 25, 50 c., 1, 2 i 3 p. Pierwsze cztery znaczki wydano również w bloczkach o czterech różnych bałwach.

Bulgaria upamiętniła pięćdziesięciolecie istnienia swych kolei 4 znaczkami: 1 l. — pierwotna lokomotywa, 2 l. — współczesna lokomotywa, 4 l. — wiadukt kolejowy i 7 l. — król Borys kierujący parowozem.

Czecho-Słowacja wydała nowy znaczek lotniczy za 30 h. — fioletowy. Rysunek znaczka taki sam, jak i poprzednio wydanego z tą jedynie różnicą, że nazwa kraju składa się obecnie z dwóch wyrazów: „Cesko-Slovensko”, gdy przedtem był tylko jeden wyraz.

Jak donosi prasa angielska, na przyszłych znaczkach czeskich ma być napis „Protektorat”.

Egipt. Z podobizną króla Faruka ukazały się następujące dalsze znaczki obiegowe: 40, 50, 100, 200 m. i 1 funt.

Ekwador. Zwycięstwo Ekwadoru w zawodach olimpijskich w Boliwii upamiętniono dwiema seriami znaczków: zwykłą i lotniczą o jednakowych wartościach: 5, 10, 50 c. i 2 s.

Estonia. Serię obiegową znaczków z podobizną prezydenta Patsa uzupełniono nową wartością za 18 s.

Francja. Spuszczenie na wodę nowego pancernika „Clémenceau” upamiętniono znaczkiem za 90 c. Na znaczku tym figuruje nowy statek oraz w owalu — podobizna „ojca zwycięstwa”. — Z okazji międzynarodowej wystawy w Nowym Jorku wydano znaczek okolicznościowy za 2.25 fr. — Setna rocznica wynalezienia fotografii uczczona została znaczkiem za 2.25 fr. Znaczek ten zdobią portrety wynalazców: Józefa Niepce’a (1765 — 1833) i Ludwika Daguerre’a (1787 — 1851). — Tradycyjny znaczek na rzecz opieki nad dziećmi wydano za 90 c. + 35 c. — Z okazji 50-lecia istnienia Wieży Eiffla ukazał się znaczek okolicznościowy za 90 c. + 50 c. z widokiem tej popularnej budowli, wzniesionej w 1889 r. przez inż. Eiffla (1832 — 1923). — Obiegowe znaczki uzupełniono nowymi wartościami: 2 c. i 60 c. — z Merkuriuszem oraz 3 fr. — z siewczynią.

Grecja. 75-ta rocznica przyłączenia wysp Jońskich do Grecji dała okazję do wydania 5 znaczków pamiątkowych.

Holandia wydała tradycyjną letnią serię znaczków dobroczynnych o 5 wartościach na rzecz dzieci.

Honduras. Puszczone w obieg 5 znaczków zwykłych (1, 2, 3, 5 i 10 c.) oraz 10 — dla poczty lotniczej (10, 15, 21, 30, 40, 46, 55, 66 c., 1 i 2 l.)

Iran. Z okazji ślubu irańskiego następcy tronu, księcia Mohamed Riza Chapura z księżniczką Fawzie, siostrą króla egipskiego, poczta irańska wydała 5 znaczków pamiątkowych, na których umieszczono podobiznę młodej pary.

Islandia udział swój w wystawie w Nowym Jorku zadokumentowała wydaniem 3 okolicznościowych znaczków: 20, 35 i 45 a.

Jugosławia. Na rzecz Ligi Opieki nad Dziećmi wydano znaczki dobroczynne o następujących wartościach: 1 d + 1 d., 1.50 d., + 1.50 d., 2 d. + 2 d. i 4 d. + 4 d.

Kolonie francuskie. Ku upamiętnieniu znanego kolonizatora francuskiego, René Cailliégo, który przed stu laty przejechał wzdłuż i wszerz Afrykę Zachodnią — wydano po 3 znaczki: 90 c., 2 i 2.25 fr. dla kolonii położonych w Francuskiej Afryce Zachodniej: Côte d'Ivoire, Dahomey, Guinée, Mauritanie, Niger, Senegal, Soudan i Togo. — Udział imperium francuskiego w wystawie nowojorskiej upamiętniono specjalnymi znaczkami dla wszystkich 24 kolonii, po 2 wartości dla każdej.

Kolumbia upamiętniła XI kongres Międzyn. Unii Pocztovej w Buenos-Aires znaczkami za 1 i 5 c.

Libia. Z okazji odbywających się w Trypolisie XIII targów wydano 5 okolicznościowych znaczków dla korespondencji zwykłej: 5, 20, 50, 75 c. i 1.25 l. oraz 3 lotnicze: 25, 50 c. i 1 l.

Liechtenstein wydał nową serię lotniczą, składającą się z 7 znaczków: 10, 15, 20, 30, 50 c., 1 i 2 f. — Poza tym ukazała się seria pod nazwą „hold księcia” w 1718 r.: 20, 30, 50 r. i 5 fr.

Luksemburg. Z okazji setnej rocznicy (19.4. 1839) odzyskania niepodległości wydano serię znaczków o 10 wartościach: 35 c. — godło księstwa, 50 c. — Wilhelm I, 70 c. — Wilhelm II, 75 c. — Wilhelm III, 1 fr. — książę Henryk, 1.25 fr. — wielki książę Adolf, 1.75 fr. — w. książę Wilhelm IV, 3 fr. — regentka Maria-Anna, 5 fr. — wielka księżna Maria-Adelajda i 10 fr. — w. księżna Charlotta.

Monako wydaje 10 nowych znaczków dobroczynnych z podobiznami swych książąt, panujących w XVIII wieku.

Niemcy. Wystawa ogrodnicza w Stuttgarcie posłużyła za okazję do wydania dwóch okolicznościowych znaczków: 6 + 4 pf. i 15 + 5 fen. — 1 maja, w dniu „święta pracy” ukazał się znaczek dobroczynny za 6 — 19 pf. z podobizną kanclerza Hitlera na trybunie.

Rosja uczciła 75-letnią rocznicę urodzin poety ukraińskiego, Szewczenki 3 znaczkami: 15, 30 i 60 kop. Na pierwszych dwóch znaczkach umieszczono podobiznę poety, a na ostatnim — pomnik jego w Charkowie.

Rumunia, podobnie jak niektóre inne państwa, wystawę w Nowym Jorku upamiętniła 2 znaczkami: 6 i 12 l. — Setną rocznicę urodzin króla Karola I upamiętniono 14 znaczkami, na których przedstawiono epizody z życia tego monarchy.

Stany Zjedn. Am. Płn. Przypadającą obecnie 150-letnią rocznicę elekcji Jerzego Washingtona na pierwszego prezydenta Stanów Zjedn. (30.4. 1789 r.) upamiętniono znaczkami za 3 c., wyobrażającym moment składania przysięgi przez elektora.

Szwajcaria. Z okazji otwarcia wystawy krajowej w dniu 6 maja b. r. w Zurichu ukazały się 4 okolicznościowe znaczki: 5, 10, 20 i 30 c. Znaczki te, podobnie jak wydane przedtem — dla propagandy tej wystawy, emitowano w trzech seriach: jedna z napisem w języku francuskim, druga — niemieckim i trzecia — włoskim.

Venezuela puściła w obieg 9 znaczków lotniczych: 20, 30, 45, 50, 70, 90 c., 1.35, 1.40 i 2.25 b.

Watykan. Koronację Papieża Piusa XII upamiętniono 4 znaczkami, przedstawiającymi sceny z uroczystości koronacyjnych.

Rozmaitości.

Propagandowy kasownik. W czasie trwania XI Targów Katowickich t. j. od 20.V do 4.VI 1939 r. oddział obwodowego urzędu pocztowego Katowice 1 — mieszczący się na terenie Targów — będzie używał do stemplowania przesyłek listowych specjalnego datownika propagandowego z odpowiednim motywem i napisem „XI Targi Katowickie”.

Filatelisci, pragnący uzyskać odcisk tego datownika mogą przysłać listy i kartki, z umieszczonymi na nich adresami, opłacone wg taryfy przewidzianej dla tego rodzaju przesyłek — w kopertach zaadresowanych do obwodowego urzędu pocztowego Katowice 1 — z naklejonymi na nich znaczkami opłaty, w wysokości odpowiadającej wadze listu. Listy i kartki po ostemplowaniu będą przesłane niezwłocznie do miejsca przeznaczenia.

Ulgowa taryfa dla listów miłosnych wprowadzona została w Venezueli. Listy takie winny być wysyłane w różowych kopertach. Dla walki z nadużyciami, które w takich razach mogą się zdarzyć, władze pocztowe mają prawo otwierać tego rodzaju listy miłosne. W przypadku ujawnienia, że treść listu nie odpowiada swemu przeznaczeniu, nakładana jest kara w wysokości 500-krotnej wartości normalnej opłaty listu. Co kraj, to obyczaj...

Nagrody za jednanie nowych prenumeratorów.

Za jednanie nowych prenumeratorów wydawnictwo nasze przeznaczając obecnie nagrody książkowe.

O nagrody te mogą ubiegać się tylko prenumeratorzy „Ikarosa”.

Nagród jest kilka, zależnie od ilości pozyskanych nowych prenumeratorów w ciągu miesiąca kalendarzowego.

I nagroda — „Polskie Znaki Pocztove” — za zjednanie 5-ciu nowych prenumeratorów.

II nagroda — broszury: 1) „Pieczęcie pocztowe na ziemiach Polski w XVIII wieku”, lub 2) „Polskie stemple reklamowe i okolicznościowe”, lub 3) „Pocztą Polowa Legionów” — za pozyskanie 2-ch nowych prenumeratorów.

III nagroda — broszury: 1) „Trąbka i sygnały pocztowe”, lub 2) „Tymczasowe wydanie kołomyjskie” (1918 r.) — za zjednanie jednego nowego prenumeratora.

Nagrodzeni prenumeratorzy mogą dowolnie wybierać broszury w ramach właściwej grupy (nagrody).

Lista nagrodzonych prenumeratorów za pozyskanie nowych abonentów w ciągu maja/czerwca b. r. — ogłoszona zostanie w numerze lipcowym naszego pisma.

Prosimy tedy o nadsyłanie nam adresów znajomych filatelistów, którym niezwłocznie wyślemy bezpłatnie numery okazowe „Ikarosa”.

Nagrodzeni prenumeratorzy.

Za zjednanie w ciągu kwietnia b. r. nowych abonentów, III nagrodę otrzymują następujący Prenumeratorzy:

A. Omencetter — za zjednanie prenumeratora Nr 2134/27,
K. Wolański — „ „ „ „ 2152/1.

67. NOWI ZBIERACZE.

Nouveaux Membres — New Members — Neue Mitglieder.

Dalszy ciąg listy zbieraczy, oraz odnowienie prenumeraty, zmiany adresów, treści.

W rubryce „Nowi zbieracze” umieszczamy tylko tych zbieraczy, którzy wyrażają życzenie co do zamiany (podług „code”), samych zaś tylko prenumeratorów będziemy wykazywali w tej rubryce wyłącznie na żądanie z ich strony.

Suite à la liste des Adhérents.

Supplement — Nachtrag. Renouvellements — Renewals — Erneuerungen.
Changement d'adresse ou de desiderata — Modifications — Abänderungen.

Dwie liczby, umieszczone w końcu każdego zgłoszenia, wskazują termin ukończenia prenumeraty, — na przykład: 4-40 — kwiecień 1940 r.

Les 2 nombre qu'on voit la fin de chaque adresse indiquent la date de la fin de leur abonnement. — Exemple: 4-40 — fin avril 1940.

The 2 nombres, at the end of each address show the time when membership expired. — So I see: 4-40 — means april 1940.

Die 2 Zahlen am Schluss jeder Adresse geben die Zeit an, wann die Mietgliedschaft abgelaufen, — z. B.: 4-40 — April 1940.

Zmiana adresu, treści lub powtórzenie życzeń w rubryce „Nowi zbieracze” wynosi każdorazowo 50 gr.

Uzupełnienie code'u specjalnie dla zbieraczy polskich:

- Pn — Polskie znaczki nieużywane wg PZP.
 Pu — „ „ „ używane „ „ „
 Pc — „ „ „ w czworobłokach „ „ „
 Ps — Polskie stemple reklamowe i okolicznościowe.
 Pl — „ „ listy lotnicze i balonowe.

I. Polska — Pologne.

222. **Władysław Czarnocki**, Radom, ul. Broni 1, m. 49. Zamiana znaczków polskich p/g podręcznika Ikarosu, oraz Rosji i państw bałtyckich. 12-39.

993. **Mgr Waclaw Dubicki**, Chelm Lubelski, ul. Hrubieszowska 36. A: 1-3, 13-20, C: 70, 71, F. H. 2-40.

1063. **Maksymilian Markiewicz**, Trzebinia 2, rafineria nafty: A: 1, 2, 4, 5b-6, 8-10, 13, 17-24. C: 70, 73. 2-40.

1086. **Stefan Śledzikowski**, Kielce, Zamkowa 5, m. 9. 4-40.

1693. **Edward Messner**, Lwów, ul. Hauke Bosaka Nr. 41, Stillerówka. 4-40.

1843. **Wiktor Gotfryd**, Kraków, Krowoderska 63. B. P. 631. A: 11, 3, 5b-6, 12, 10, valeur faciale, 11, 11a, 13, 19-23. C: 71, 73. 5-39.

2113. **Antoni Boroń**, Pińsk, Dominikańska 33 A. E. A: 1, 2, 5b-6, 8-10, 19-21. C: 70, 74. Zbieram tylko Polskę. Za Polskę daję Europę. 12-39.

2116. **Adolf Serog**, Cieszyn, ul. Dra Michejdy 23. Życzę sobie stemplekasownicy pocztowe z Cieszyna. 1-40.

2155. **Józef Stryjewski**, kierownik szkoły, Pawłowszczyzna, p-ta Iza-belin, pow. Włkowsk. A: 1, 2, 4, 5b, 5c, 10, 11, 13, 19, 20. C: 70, 78. 12-39.

2157. **Marian Olszewski**, Łódź, ul. Julianowska 26. A: 1-3, 19, 20, 24. C: 70, 73, E. F. 12-39.

14. Lotwa — Lettonie.

2080. **Janis Kreslins**, Vienebas gatre 5, Rujiena. A: 1, 2, 4, 5b-6, 9, 10, 12, 19, 20. B: 32, 34-36, 39. C: 72, 73. E. D. F. 2-40.

24. Węgry — Hongrie.

2026. **Dr. med. F. Kende**, Kalocsa, Korkáz. A: 1-3, 13, 14, 19. C: 71-73. Suche viele Verkindungen. 6-40.

32. Chile.

885. **Marko I. Jelić**, Casfla 14-D, Iquique. A: E, 20, 1-3, 5-6, 10-13, 23. C: 71-73, 75, 77. 9-39.

39. Stany Zjedn. Am. Pln. — U. S. A.

1736. **C. J. Glowienka**, (nauczyciel), 4222, South Hovell Ave., Milwaukee, Wis. A: Pn, Pu, Pc, Ps, Pl, 20, 22, 24, 25, C: 70, 72. D. E. F. H. 3-40.

Attention!

A nos adhérents qui auront présenté à „Ikaros” de nouveaux membres nous prolongerons abonnement de deux mois à chaque nouveau membre.

Members introducing new member are entitled to 2 months free membership.

Tableau d'Honneur.

Nr 2158/14 a présenté Nr 2161/48 (prol d'abonn. par 2 mois).

Odpowiedzi Administracji.

Dodatki do „Polskich Znaków Pocztych”. Na liczne zapytania ponownie komunikujemy, że dodatek do P. Z. P. składa się z 2 arkuszy (32 str.). Pierwszy arkusz (str. 389—404) rozesłany był bezpłatnie prenumeratom „Ikarosa” przy Nr 66/67 (maj — czerwiec 1937 r.), drugi zaś arkusz, (str. 405—420) — przy Nr 75 (luty 1938 r.).

Nieprenumeratorzy mogą nabywać cały dodatek za zł 1.50, lub pojedyncze arkusze po 75 gr.

Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Une annonce de cette grandeur ne coûte

que ffrs. 15.— ou 5 coup.-répon.-intern.
 3 fois „ 40.— „ 12 „ „ „
 ou

En timbres-poste (usés):

1 fois ffrs. 80.—

3 „ „ 200.—

Base Yvert 1939.

Payement d'avance.

Eine Anzeige in dieser Grösse kostet

nur RM. 2.— oder 5 Int.-Ant.scheine
 3 Mal „ 5.— „ 12 „ „ „
 oder

In Briefmarken (gebr.):

1 Mal Mk. 20.—

3 „ „ 50.—

Basis Michel 1939.

Vorkassa.

K A T A L O G

Yvert 1938 zł 4,90

„ z 12 dod. miesięczn. zł 6,90

Ceny łącznie z przesyłką.

Przed wysłaniem należności uprzednio porozumieć się, załączając znaczek na odpowiedź.

Ikaros, Białystok.

„IKAROSY”

z lat poprzednich, zawierające ciekawą treść dla filatelisty, są już na zupełnym wyczerpaniu.

Posiadane jeszcze z lat 1929—1934 numery 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 26, 31, 33, 34, 35, 37, 39, 40, 42, i 43—

razem 17 egzemplarzy—wysyłamy za zł 7.—

Pojedyncze egzemplarze po 65 gr.

IKAROS, BIAŁYSTOK.

Ż A R K I

prawdziwe, z gwarancją prof. Miksteina, w pojedynczych seriach i hurtownie (z rabatem) wysyła tylko za gotówkę lub za pobraniem

ALICJA HORAK

K R A K Ó W

ul. Krowoderska 63-b, m. 2.

25 zagranicznych czasopism filatelistycznych, każde inne, zł 2.95. **Ikaros, Białystok.**

FILATELIŚCI W AMERYCE!

Poszukujemy w Stanach Zjednoczonych Am. Płn.
przedstawicieli na nasze wydawnictwa.

Warunki od umowy.

„Ikaros” Białystok, Pierackiego 127.

„ADVERTISER”

Czasopismo kwartalne
klubu filatelistycznego

The Melita Correspondence
& Exchange Club.

Członkowie wśród
130 narodowości.

Prenumerata roczna
25 cent. U.S.A. lub 6 międzyna-
rodowych kuponów.

135, Tower Road
SLIEMA—MALTA

JABŁONKÓW

Posiadamy czeskie
karty pocztowe i se-
kretniki z kilku-
nastoma znaczkami
czeskimi na każdej
całostce. Wszystkie
te znaczki stemplo-
wane są kasowni-
kiem polskim

Jabłonek 4.X.38.

Całostki te stanowią
unikat.

Cena na zapytanie.

„Filatelia Polska”

Białystok,
skrz. poczt. Nr. 51.

Na odpowiedź
załączyć znaczek.

HANDBOOK

(ILLUSTRATED CATALOGUE)

OF

POLISH STAMPS

POLSKIE ZNAKI POCZTOWE

440 pages—in polish language. Price Doll. U.S.A. 4.—post free

PUBLISHED BY

Philatelic Monthly „IKAROS”

127 PIERACKIEGO ST., BIALYSTOK, POLAND

Nowości

BLOKII

Pakiety

N-ry pg Michla		zl gr	N-ry pg Michla		zl gr
Polska—	Sosnowiec 1 wyd. 3 i 10 kop. z gwar. prof, Miksteina o	8.50	Węgry,	powrót do Mac. w. 5* 565—67, Horthy o	2.— 3.95
„	blok Warszawa 1928 o	70.—	„	BLOKI	
„	Toruń Wystawę 1933 o	2.—	Belgia,	Siteb	12.50
„	Żarki, 9 wart. kpl. z gwar. prof. Miksteina o	30.—	„	Borgerhout	6.—
Belgia,	190—202, jub. zn. *	18.75	„	Charleroi	6.—
„	466—470, sport. lotn. *	2.90	„	Ysaye	5.—
Bulgaria,	297—301 Warnę. * o	4.50	„	Pomnik kr. Alberta	4.25
Finlandia,	108 Czerw. Krzyż o	30.—	„	Koekelberg	3.30
„	155—157, 3 wart. o	1.80	Litwa,	XX-lecie Niepodl. *	3.—
„	158—160 „ „ o	1.20	Luxemburg—	Dudelage	3.75
„	191—193 Kalewała o	90.—	Lotwa —	pamiątk.	3.30
„	203 Mannerheim o	30.—	Monako—	księżę * o	3.50
„	204—207 Czerw. Krz. o	1.70		PAKIETY	
„	208—210 FIS * o	3.—	25 rozm.	Brazylii	—25
„	300-lecie poczty o	1.25	10 „	Chin	—12
Gdańsk	231—235 Luposta* o	16.—	25 „	Danii	—15
„	256—258 dobrocz.* o	1.40	10 „	Estonii	—18
„	259—261 Broesen * o	1.60	25 „	Grecji	—35
„	262—266 dobrocz.* o	4.20	20 „	Indii holend.	—50
„	276—280 „ * o	2.50	8 „	Iranu (Persji)	—25
„	281—283 Schopenh.* o	2.25	25 „	Japonii	—20
„	Dobroczynne 1938* o	1.90	25 „	Jugosławii	—15
„	„odwetowe” 4 w. kpl.*	2.—	10 „	Kolumbii	—45
Jugosławia,	Dobr. 343—44* o	2.40	15 „	Lotwy	—35
Litwa,	20-lec. Niepodl. 4 w. o	1.—	15 „	Meksyku	—30
Lotwa,	20-lecie Niepodl., kpl., o	1.—	10 „	Nikaragui	—30
Niemcy	669—70, Zeppel. o	65.—	15 „	Peru	—35
„	673—74, Saarpf* o	45.—	70 „	„	3.75
„	Dtto o	40.—	25 „	Portugalii	—30
„	Sudety, 2 wart.* o	45.—	25 „	Szwajcarii	—15
Rosja,	613—19, dzieci, o	2.—	20 „	Turcji	—35
„	620—31, krajobrazy o	2.90	10 „	Urugwaju	—30
„	8—9, lotnicze o	3.—	25 „	kol. ang.	—20
Szwajcaria,	prop. wystawy w trzech jęz., 9 w. kpl.*	3.75	50 „	„	—50
			100 „	cały świat	—30
			100 „	wylącznie pamiątko- wych całego świata	5.25

Posiadamy także wielki wybór znaczków innych krajów Europy. Ceny na za-
pytanie. Na odpowiedź prosimy załączyć znaczek. Ceny bez zobowiązań.
Na przesyłkę doliczać 80 gr.

Specjalnych cenników nie mamy. * = nieużywane, o = używane.

Wysyłamy wybory znaczków — za podaniem referencji.

„Filatelia Polska”

Białystok, skrzynka pocztowa Nr 51.

Konto P. K. O. Nr 145.694.

Sygn. II. KA. 930 37.

Sentencja wyroku.**Odpis.****W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej****Dnia 15 stycznia 1938 roku**

Sąd apelacyjny w Katowicach w Wydziale II Karnym na posiedzeniu jawnym w składzie następującym:

Przewodniczący: S. S. A. Błahut,

Protokółant: apl. sąd. Zb. Pawłowski,

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 1938 roku sprawy z oskarżenia prywatnego Włodzimierza Rachmanowa przeciwko Józefowi Müllerowi — oskarżonemu z art. 255 k. k. z powodu apelacji założonej przez oskarżyciela pryw. Włodzimierza Rachmanowa i oskarżonego od wyroku Sądu Okręgowego w Cieszynie z dnia 25 czerwca 1937 r. sygn. II K. 380/36, którym uznano oskarżonego winnym występków z art. 255 § 1 k. k., oraz sprawy z oskarżenia prywatnego: 1) prof. Antoniego Łaszkiewicza i 2) Dra Józefa Tisłowitza przeciwko Józefowi Müllerowi oskarżonemu z art. 255 i 256 k. k. z powodu apelacji, założonej przez oskarżycieli prywatnych i oskarżonego od wyroku Sądu Okręgowego w Cieszynie z dnia 25 czerwca 1937 r., sygn. akt. II. K. 381/36, którym uznano oskarżonego winnym wyst. z art. 255 § 1 k. k. i 256 § 1 k. k., popełnionych przez to, że w Bielsku w 1934 r. w broszurze zatytułowanej: „Trzydzieści lat walki o honor i cześć, broszura rewelacyjna w sprawie znaczków Poczta Polska wydania krakowskiego“ i w broszurze uzupełniającej wydanej w 1936 r., napisanych i podpisanych przez oskarżonego, a więc w piśmie drukowym, tak formą jak i treścią pisma pomówił powyższych oskarżycieli prywatnych o takie postępowanie i właściwości, które mogą ich poniżyć w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania wymaganego dla ich stanowiska, zawodu i rodzaju działalności oraz obraził godność, osobistą oskarżycieli prywatnych w zamiarze, aby obraza doszła do wiadomości oskarżycieli prywatnych

O R Z E K Ł

Zatwierdza się zaskarżone wyroki w orzeczeniu o winie i o kosztach z tym, że czyn przypisany oskarżonemu wyrokiem Sądu Okręgowego w Cieszynie z dnia 25/6 1937 r. sygn. II K 380/36 w ustępach A I i 1)—6) kwalifikuje się jako występki z art. 255 § 1 k. k. popełniony przez oskarżonego w zbiegu jednoczynym z wyst. z art. 256 § 1 k. k. i z tym, że czyn przypisany oskarżonemu ustępem A. II — 3) tego samego wyroku i wyrokiem tego Sądu z dnia 25/6 1937 r. sygn. II K 381/36 kwalifikuje się jako jedno przestępstwo a to: jako wyst. z art. 255 § 1 k. k., popełniony w zbiegu jednoczynym z wyst. z art. 256 § 1 k. k.

Uchyla się natomiast wyroki te w dalszych ich ustępach i skazuje się oskarżonego w myśl art. 255 § 1 k. k. — z zastosowaniem art. 36 k. k. za pierwszy z tych występków na 3 miesiące aresztu i grzywnę w kwocie 100 zł., za drugi z tych występków na 4 miesiące aresztu i grzywnę w kwocie 100 zł., z obu tych kar tworzy się oskarżonemu po myśli art. 31 k. k. łączną karę pięciu (5) miesięcy aresztu i grzywny w kwocie 150 zł.

Po myśli art. 61 k. k. zawieszają się oskarżonemu wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo na przeciąg lat trzech (3).

Po myśli art. 255 § 3 k. k. zasądza się na wniosek osk. pryw. Włodzimierza Rachmanowa ogłoszenie wyroku na koszt oskarżonego w czasopiśmie „Ikaros“ wychodzącym w Białymstoku i w czasopiśmie „Ilustrowany Kurier Codzienny“ wychodzącym w Krakowie.

Po myśli art. 578 k. p. k. zasądza się oskarżonego na ponoszenie kosztów postępowania odwoławczego, a w myśl art. 73, 74 i 79 p. o. k. s. na uiszczenie opłat sądowych w kwotach: 55 zł. za I instancję, a 17.50 za instancję II-gą.

podp. BŁAHUT mp.

Sąd Apelacyjny w Katowicach. Za zgodność: Plata, mp. Kier. Sekr. Sądu Apelacyjnego.